

Debreczeni Béla
1930 - 1991

Megdöbbenéssel vettük tudomásul, hogy DEBRECZENI BÉLA professzor, a mezőgazdasági tudomány doktora, 1991. augusztus 29-én váratlanul elhunyt. Halálával nagy veszteség érte a mezőgazdasági tudományt, az agrokémia-talajtan szakterületet és az oktatást. DEBRECZENI BÉLA nemzetközileg is elismert szakember volt. Mint a klasszikus agrokémia képviselője a kutatás és oktatás terén elért eredményes munkájával maradandót alkotott az agrokémiai módszerek és eljárások kidolgozása és továbbfejlesztése terén, növénytáplálás-trágyázás elvi alapjainak, az agrokémiai szemlélet továbbadásában.

1930. április 23-án született Debrecenben. Ösztöndíjasként Harkovban tanult és elvégezte a Mezőgazdasági Egyetem Talajtan-Agrokémia Karát. Egyetem után a MTA Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézet fiatal munkatársa lett. 1959-1961 között a moszkvai Mezőgazdasági Akadémia Agrokémiai Tanszékén aspiránusként dolgozott, és 1961-ben megszerezte a mezőgazdasági tudományok kandidátusi fokozatot. 1961-1968 között a szarvasi Öntözési és Rizstermesztési Kutató Intézet tudományos igazgatóhelyettese, majd tudományos osztályvezetője volt. 1968-1982-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaság Kémiai Tanszékén dolgozott, mint egyetemi docens illetve egyetemi tanár. 1976-1978 között dékánhelyettes, 1980-tól tanszékvezető volt. 1982-ben a Keszthelyi Agrártudományi Egyetemre rektori kinevezést kapott és 1988-ig az Egyetem rektora volt, majd élete végéig az általa szervezett Agrokémiai és Talajtani Intézet igazgatójaként fejtette ki eredményes tevékenységét.

Agrokémiai kutatásaival munkásságának első évtizedében jelentősen hozzájárult a szilárd és az összetett műtrágyák hazai alkalmazásához és gyártásuk megalapozásához. Az öntözéses növénytermesztés trágyázási kérdéseinek tanulmányozása során a tápanyag- és vízellátás, illetve az öntözés és a műtrágyázás közötti kölcsönhatás vizsgálatával alapvető szempontokat, elvi és módszertani irányelveket dolgozott ki az optimális műtrágyaadagok megállapításához, figyelemmel a műtrágyák hasznosulására és a talaj termékenységére. E témakörben elkészített "A tápanyag- és vízellátás agrokémiai összefüggései" című értekezésével a mezőgazdasági tudomány doktora fokozatot nyerte el. Az "Agrokémiai Kutatások" című országos program kezdeményezője és egyik vezetője, majd 1986-1990 években az agrokémiai kutatások folytatásaként országos koordinátora a növénytáplálkozástól a műtrágyázás ökonómiájáig terjedő vizsgálatokat magába foglaló "Tápanyaggazdálkodás fejlesztése" c. /G-916/ programnak.

Tudományos tevékenységéről közel 150 tudományos és népszerűsítő dolgozatban számolt be, melyek közül 65 magyar és 30 idegennyelvű tudományos igényű tanulmány. 3 szakkönyv szerzője és számos könyv társszerzője.

Tagja volt a MTA-MÉM Talajtani Bizottságának. Aktívan vett részt a MAE Talajtani Társaság munkájában, a Társaság alelnöke, a Trágyázási Szakosztály elnöke volt. A MÉM Műtrágya és Növényvédőszer Minősítő Bizottságban elnökhelyettesként működött közre. Tagja volt továbbá a MÉM-NAK Trágyázási Szaknácspárti és Módszertani Bizottságnak. Az "Agrokémia és Talajtan" című folyóiratnak több évtizeden át volt munkatársa, számos cikk szerzőjeként, ill. számos dolgozat bírálójaként. Igen aktív tevékenységet fejtett ki a szerkesztőbizottságban - javaslataival, kritikái észrevételeivel nagyban hozzájárult a folyóirat színvonalának növeléséhez.

1976-tól a KGST "Műtrágyázás" c. kutatási probléma Koordinációs Központjában hazánkat képviselte. A Nemzetközi Műtrágyázási Szövetség /CIEC/ vezetői tagja és a CIEC Magyar Nemzeti Bizottságának elnöke volt. Továbbá tagja volt a Nemzetközi Talajtani Társaságnak. Több hosszabb-rövidebb tanulmányúton volt, illetve kongresszuson vett részt. Hosszú éveken át kifejtett tudományos, oktatási és közéleti munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, 1986-ban a "Munkaéremrend arany fokozatá"-t kapta.

Szakmai elhivatottsága, szuggesztív egyénisége, az agrokémia-trágyázás oktatása és kutatása területén folytatott küzdelmei elismertek a szakemberek körében.

Példamutatásával hatott környezetére, tanítványaira, munkatársaira és kollégáira. Hiányozni fog mint tudós, mint kolléga, barát és kutató.

LATKOVICS GYÖRGYNÉ